

τοῦ εἰκονοστασίου τῆς Καπνικαρέας, διὰ μετεμφίσεως εἰς στολὴν κλητῆρος.

*

Προσθέσατε εἰς τὰς εἰκόνας αὐτάς ὅτι ὅλων τῶν καιρῶν οἱ ἱματισμοὶ ἀντιπροσωπεύοντο ἐπὶ τῆς σκηνῆς, μεσαιωνικοὶ, ἀρχαῖοι ἑλληνικοὶ, τοῦ 21, καὶ τοῦ Ἀναβρυτηρίου, καὶ θὰ καταλάβητε τί ἀρλεκῖνος παρестάθη ὡς δρᾶμα τοῦ Οὐγκώ. Ὁ κ. Στέφανος Ξένος θὰ δικαιούται νὰ συμπεριλάβῃ εἰς τὰς δραματικές του ἀντιζηλίας μετὰ τοῦ Σχασκσπῆαρ καὶ τὸν Χουγκώ καὶ νὰ ὀνομάσῃ καὶ αὐτὸν κόβαλον, μίμουλον καὶ παροφθαλμιστήν.

*

Ὁ ἀθάνατος Δημητρουλόπουλος ἔπαιζε τὸν Χάττον. Ἐνῶ δὲ ἐξελίσσεντο ὑπὸ τῆς μελωδικῆς ἀπαγγελίας του αἱ γυναικεῖαί του κατακτῆσεις, ἤκούσθη βροντοφωνῶν, ὅτι ὠμίλει περὶ ἑαυτοῦ :

— Ἐγὼ εἶμαι ὁ Γάτος !

Γενικὴ τροπὴ εἰς φυγὴν ἠκολούθησεν ὅλων τῶν ποντικῶν καὶ εἰσβολὴ ὀκτῶ γάτων ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἵνα παλαίσουν μετὰ τὸν Δημητρουλόπουλον.

*

Ἦτο καὶ ὁ **Καλλιγᾶς** εἰς τοὺς *Burgräben*, εἰς δὲ τὰ διαλλείμματα ἄφινε τὰ βρέφη τὰ ὅποια συνώδευεν εἰς τὰ λύννα των κ' ἐπήγαινε κρυφὰ κρυφὰ εἰς τὸ *Artron* διὰ νὰ ἐντροφήσῃ μαζὺ μετὰ τοὺς ἐκλογεῖς του εἰς τὸ βρακὶ τῆς Αἰδέ.

Καραγκούνης.

ΚΑΡΑΜΕΛΕΣ.

Ἄκρον ἄωτον ἀφηρημάδας :

— Νὰ κάμνης τὸ Λουτρό σου, νὰ μὴ βγάλῃς τὸ πανταλονάκι τοῦ Λουτροῦ, νὰ ἐξέλθῃς εἰς τὸ καφενεῖον, νὰ κάθῃσαι εἰς μίαν καρέγλαν καὶ νὰ τὴν ἀλλάζῃς, νὰ κάθῃσαι εἰς ἄλλην, τὸ ἴδιον, ν' ἀλλάζῃς οὕτω πῶς εἴκοσι καρέγλας, νὰ γίνῃς κρεμίζι ἀπὸ θυμὸ καὶ ν' ἀρχίσῃς νὰ φρίζῃς τὸν καφεδζή ποῦχει ὅλαις τῆς καρέγλαις *bremerais*.

Μεταξὺ δύο ἐπαρχιωτῶν :

— Πῆγες σ' τὸ βασιλικὸ περιβόλι ;

— Οὐ οὐμ ! . . .

— Πόσο ἔμεινες μέσα ;

— Ἰσα μ' ἓνα δυὸ ὥραις.

— Καὶ τί ἔκαμνες τόσην ὥρα.

— Ἄμ κύτταζα νὰ βρῶ τὴν πόρτα νὰ βγῶ ὅζω.

ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΑ.

Τὰ περὶ τούτων ὑπὸ τοῦ τύπου γραφέντα, ἄξια ἀληθῶς τῆς μελέτης αὐτοῦ, ἐκίνησαν καὶ ἡμῶν τὸ ἐνδια-

φέρον καὶ μᾶς ἠνάγκασαν ὅπως τὴν ὀρθοτέραν ἐξενέγκωμεν γνώμην νὰ διέλθωμεν ὀλόκληρον τὴν Φαρμακευτικὴν Νομοθεσίαν, ἐκ διαταγμάτων τὸ πλεῖστον συγκειμένην καὶ ἀρχομένην ἀπὸ τῶν προσόντων τῶν Φαρμακοποιῶν μέχρι τῶν προσόντων τῶν τελευταίων ὑπαλλήλων των. Εἶδομεν διατάξεις περὶ τῆς ἐσωτερικῆς διασκευῆς τῶν φαρμακείων, περὶ τοῦ ὀρισμένου τῶν τιμῶν τῶν φαρμάκων, περὶ τῆς καταδιώξεως τῆς νοθείας καὶ τόσα ἄλλα μετὰ πολλῆς φρονήσεως καὶ καταφανοῦς σκοποῦ διατεταγμένα, ἅτινα μᾶς ἐφάνησαν ὡς τόσαι στήλαι ἐφ' ὧν στηρίζεται τὸ οἰκοδόμημα τῆς ἐφαρμογῆς τῆς Φαρμακευτικῆς ἐπιστήμης.

Ἐπανηλειμμένως νύχθημεν νὰ ἐτηροῦντο πάντα ἐκεῖνα, ὅπως μὴ ὤμεν σήμερον εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ γράψωμεν περὶ αὐτῶν.

Προχωρήσαντες ἐν τῇ μελέτῃ μας ἀνέγνωμεν καὶ τὸ νομοσχέδιον τοῦ 1880 καὶ τὸ ὅποσον ὅσον ἀνεγινώσκομεν τοσοῦτον εὐρίσκομεν αὐτὸ ἄξιον καταργήσεως. Τί δὲ πρῶτον νὰ εἰπῶμεν περὶ αὐτοῦ ; Ἐγράψαν τὸσαῦτα κατ' αὐτοῦ διὰ τὸ ὀπισθοδρομικὸν καὶ ἀπάνθρωπόν του, ὥστε νομίζομεν, ὅτι θὰ ἠδικοῦμεν τὴν κοινωνίαν ἐὰν ἠθέλομεν καὶ ἡμεῖς νὰ παραστήσωμεν αὐτὸ ὡς ῥάκος θεωρίας καταρρέουσας.

Τὸ περὶ φαρμακείων νομοσχέδιον τοῦ 1880 εἶναι στήλη πρόσθετος ἐν τῷ φαρμακευτικῷ οἰκοδομήματι, στήλη χονδροειδής καὶ ἀκατέργαστος καταστρέφουσα τὴν ἀρμονίαν τῶν ἄλλων. Ἐξετάφη ἐκ τῶν ἀνασκαφῶν τοῦ παρελθόντος, καὶ ἄξιος μετὰ τῶν χωμάτων καὶ τῆς σκωρίας τῆς παλαιότητος, ἐτέθη μετὰ τῶν ἄλλων στήλῶν, ἐπιχέουσα νῦν σκότος ἐν τῷ ἐσωτερικῷ καταργηθείσης πρὸ πολλοῦ τῆς θέσεώς της καὶ ἤδη ἀπειλούσης δὲ νὰ καταρρίψῃ ὀλόκληρον τὸ οἰκοδόμημα διὰ τὸ δυσεφάρμοστον αὐτῆς.

Διότι δὲν ὑπάρχει δικαστὴς δυνάμενος νὰ καταδικάσῃ εἰς ἐνὸς ἔτους φυλάκισιν, ἐπιστήμονα ἐφαρμόζοντα καλῶς τὴν ἐπιστήμην του. Δὲν ὑπάρχει δικαστὴς δυνάμενος νὰ ἐπιβάλλῃ χιλίων δραχμῶν πρόστιμον, εἰς ἄνθρωπον ἐπαγγελλόμενον ὅ,τι ἐπίσημα προσόντα τῷ ἀναγνωρίζουσιν ὡς δικαίωμα. Καὶ ὕστερον τολμᾷ τις νὰ μᾶς εἴπῃ ὅτι ἐσυζητήθη τὸ νομοσχέδιον τοῦτο ; Γνωρίζετε ποτε ἐπιβάλλεται φυλάκισις ἐνὸς ἔτους ; Μεταξὺ τῶν φαρμακοποιῶν, εἰς τὸν ἐξ ἀμελείας ἢ ἀπροσεξίας γινόμενον παραίτιον ἀνθρωποκτονίας. Λοιπὸν ! ἴσον μὲ φρονέα τιμωρεῖτε τὸν ἀσκήσοντα τὴν ἐπιστήμην, ἢ ἐσπούδασε διὰ νὰ ζήσῃ ! ἀφοῦ μάλιστα τιμωρεῖτε μετρίων μόνον μηνῶν φυλάκισιν τὸν νοθεύοντα καὶ νενοθυμένα πωλοῦντα φάρμακα καὶ ἴσως ἀποσπῶντα ἐκ τῆς ἀγκάλης μας τὰ τέκνα μας ;

Ἄλλ' ὑπὸ ποίαν ἐποψίν θέλετε νὰ ἐξετάσωμεν τὸ ζήτημα, ὃ σοφὴ φαρμακευτικὴ ἐταιρεία ;

Ὑπὸ τὴν ἐποψίν τοῦ σκοποῦ, ὃν προέθετο ὁ πρῶτος νομοθέτης ; Ἔστω. Ὅπου αἱ κοινωνίαι εἰσὶ μέχρις αὐχένος ἐν τῇ ἀμαθείᾳ βεβυθισμέναι, περιορισμός τις ἴσως ἡδύνατο νὰ δικαιολογηθῇ, ἀλλ' εἰς τὰς ὁπωσδήποτε ἀνεπτυγμέναις κοινωνίαις, εἶναι ἀνάγκη μόνον προσόντων, πτυχίου. Μήπως τοῦτο δὲν εἶναι ἀρκετὸς περιορισμός ; Ἀλλὰ σεῖς, Κύριε Σταμάτιε Κρίνε, ὡς μέλος τοῦ Ἰατροσυνεδρίου, οὔτε πτυχίον καὶ ἐξητήσατε ἀπὸ τοὺς φαρμακοποιούς (ἂν δυνάμεθα νὰ ὀνομάσωμεν οὕτω τοὺς ἀχτάρηδες) τῶν νέων ἐπαρχιωτῶν, λαβόντες οἶκτον δι' αὐ-